

ὅπου μεγάλως συγκινεῖ
τὴν καθεμῆμ Ἰλιφίβα.

Κι' ἐγὼ, καὶ μὲν Φασουλῆ,
ὅπου δὲν μοῦμεινε μαλλί,
βλέπω πολλὰς Ἰλιφίβας
μὲ ζηλευτὰς καρφίβας.

Τῆς βλέπω νὰ λυγίζονται,
καὶ τέτοια συλλογίζονται
κι' αἱ συνεταιί μου φρένες.

Νᾶναι ἴδικαις τῶν ἄραγε,
ὦ ρήτορ ἐρισμάραγε,
ἢ μήπως εἶναι ξέναις;

Τῆς βλέπω ἔμπρός μου νὰ περνοῦν,
καὶ τέτοιαις σκέψεις, κατὰ νοῦν
κάνω κι' ἐγὼ πολλάκις
ὅταν κουφιοκεφαλᾶκις.

Ἔτσι σήμερον τυρβάξουν περὶ τ' ἀποκαλυφθέντα
κι' ἐπειδὴ περὶ καρφίβας γίνεται πολλὴ κουθέντα,
κι' ἐγὼ τώρα μὲ καρφίβας, Φασουλῆ, θὰ σὲ τρυπήσω
τρὶς ἔμπρός καὶ τρὶς ὀπίσω.

Ἐπιμαὶ καὶ διαδόσεις γραπτῶς καὶ διὰ ζώσης.

Ἄφου ἔπερας ἕνας μῆνας
κι' ἡ Φιλελευθέρᾳ στάνη
μένει ὅτ' ἡ Ἀρχὴν ἀκόμα.

Ἄφου βλέπομεν κηφίνας
τοῦ Λευτέρη τὸ Ντιβάνι
νὰ κυττοῦν μὲ χάσκον στόμα.

Ἄφου μὲς ὅτ' ἀφαινεῖται
μὲ τὸ βλέμμα των τ' ὄψιν
βλέπουν σάλους καὶ τυφώνας.

Καὶ καμμιὰ διαφωνία
δὲν ὑπάρχει μεταξὺ
Βενιζέλου καὶ Κορώνας.

Ἐπειδὴ καιρὸς περὶ
κι' ὁ Λευτέρης κυβερνᾷ,
κι' ὁ Λευτέρης παρ' ἄλπιδα
διευθύνει τὴν σκαφίδα.

Ἐπειδὴ σκοπὸ δὲν ἔχει τὴν Ἀρχὴν καὶ τὴν ἀφήση,
μήτε κάσο δὲν συνέθη,
κι' ἀπὸ πεινα κινδυνεύει
κάθε στρουγγα νὰ ψοφήση.

Ἐπειδὴ καὶ τὰ μαλλιά των
ξεριζώνουν μερικοί,
καὶ καμπέσοι τὴν κοιλιά των
τὴν πλακόνου νηστικῆ.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ Ντιβάνι τοῦ Κρητικὰ δὲν ἀρέσει
καὶ ὅτων φίλων Νεοτούρκων τὸ σαρκί καὶ τὸ φέσι,
ἐπειδὴ ποῖος ἔξερει τάχα τί καιρὸ θὰ διανύση
τώρα πάλι ὅτ' Ὀ Ντοβλέτι,
καὶ πολλοὶ χωρὶς ρουσφέτι
θὰ περνοῦν τὸν καιρὸ τους μὲ φιοτίκια τοῦ Διονύση.

Ἐπειδὴ πολλὰ προβλέπει κάθε Φασουλῆς σκαρτάδος,
ἐπειδὴ μὲ τόσας κρίσεις τρώμε τὸ ψωμί λιγὸς,
ἐπειδὴ κι' ὁ κορυφαῖος τῆς περιουσίας ὀκτάδος
ἔβγαλε καὶ καλογέρους κι' ἔφυγε ὅτ' ἡ Αἰθιόπη.

Ἐπειδὴ σαλεύει βίβος ἡ παγκόσμιος ἡ πάλη
κι' ἔχουν τὰ μισὰ μὲν σόλο,
γι' αὐτὰ πρέπει κι' ὁ Λευτέρης νὰ διακωνήση πάλι
μὲ τὸ Στέμμα δίχως ἄλλο.

Καὶ γιὰ τὸ κοινὸν συμφέρον
καὶ γιὰ μερικῶν ἐντέρων
τὴν ἀκεραιότητα.

Πρέπει πιά ν' ἀφήση τώρα
μ' ἐν ἄντιο Λεωνώρα
τὴν οὐδετερότητα.

Πρέπει, χρεωστῆ κι' ὀφειλῆ
νὰ τὸν ξανατάξῃ φούρια,
κι' ὕπομνήματα νὰ σταλιῇ
πρὸς τὸν Ἄνακτα καινούρια,
καὶ παραίτησιν νὰ δώση, καὶ προτοῦ καλοβραδύσῃ
τὴν γωνιά νὰ μᾶς ἀδείξῃ.

Γι' αὐτὰ κι' ἄλλα ποῦ δὲν λέμις πρέπει νὰ βουβάνῃ μοῦγγα
δλους τοὺς Φιλελευθέρους,
καὶ νάλθη καὶ πάλ' ἡ Μεῖζων τῶν Ἐθνικοφρόνων στρουγγ-
ποῦθγαλε καὶ καλογέρους. [γ,

Καὶ καμπέσεις ποιμιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Πανευλογημένος γάμος... κι' ὁ Ρωμηὸς μὲ ροδα ραίνει
μὴ μόνᾳ κριθὴν υφουλά, τοῦ Καμπούρογλου τὴν Τζέννη,
καὶ γαμπρὸ χαριτωμένο, τὸν Δημήτρη Βαλαβάνη,
ποῦ τοὺς πρέπει τέτοιο γάμο παναμώμητο στεφάνι.